ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 88.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 4-го Ноября — 1838 — *Wilno. Piątek. 4-go Listopada.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 27-го Октября.

Высочайшею Грамотою, 18-го Сентября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *ордена Св. Станислава 1-й степени*, Старшій Совѣтникъ Правленія Государственной Коммиссіи Погашенія Долговъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Голохвастовъ*.

— Высочайшею Грамотою, 18-го Сентября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ *Ордена Св. Станислава 2-й степени*, Предсѣдатель Кіевской Казенной Палаты, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Пенкинъ*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 14-го Октября, Дежурный Штабсъ-Офицеръ Штаба Отдѣльнаго Корпуса Внутренней Стражи, состоящій по Арміи Полковникъ *Зейфортъ 1-й*, назначенъ Исправляющимъ должность Начальника Штаба сего же Корпуса, съ оставленіемъ по Арміи. (*Р. И.*)

Извлеченіе изъ Устава С. Петербургскаго салотопнаго и стеариннаго производствъ.

I. Существованіе Товарищества опредѣляется на десять лѣтъ, съ правомъ продолженія означеннаго срока еще на десять лѣтъ, или менѣе, по рѣшенію общаго собранія участвующихъ. Капиталъ Товарищества опредѣляется, по усмотрѣнію трехъ учредителей, не болѣе одного милліона рублей Государственными ассигнаціями, и будетъ представленъ паями, въ десять тысячъ рублей. Дѣйствіе Товарищества и предложенной фабрики начнется немедленно съ первоначальнымъ, учредителями назначеннымъ, капиталомъ, двѣсти пятьдесятъ тысячъ рублей. Принятіе участвующихъ будетъ зависѣть, въ теченіе первыхъ шести мѣсяцевъ, отъ общаго согласія учредителей, а впредь отъ единогласнаго рѣшенія въ общемъ собраніи участвующихъ.

II. Правленіе передается иностранному гостю Ивану Сегену, по условіямъ, между учредителями постановленнымъ, которыя будутъ обязательны для всѣхъ прочихъ участвующихъ. Иванъ Сегенъ принимаетъ на себя надзоръ за дѣйствіями техническаго директора, надзоръ по денежной части и исполненіе по части коммерческой всѣхъ мѣръ, принятыхъ совѣщательнымъ совѣтомъ.

III. Совѣщательный совѣтъ составляется изъ трехъ членовъ, т. е. изъ представителя правленія и двухъ участвующихъ; въ теченіе первыхъ двухъ годовъ, совѣтъ составленъ будетъ изъ учредителей. По истеченіи означеннаго срока, оба члена, кромѣ представителя правленія, возобновляются ежегодно въ общемъ собраніи, большинствомъ голосовъ. Всѣ дѣла, касающіяся до выбора директора технической части и до распоряженій коммерческою частію, зависятъ отъ совѣщательнаго совѣта. При разсмотрѣніи дѣлъ въ Совѣтѣ, постановляется общимъ правиломъ, что мнѣніе большинства голосовъ, если заключаетъ въ себѣ голосъ представителя правленія, считается окончательнымъ и принимается правленіемъ къ исполненію; но если представитель правленія не будетъ согласенъ съ мнѣніемъ остальныхъ двухъ членовъ, то представляется его усмотрѣнію исполнить оное, или же передать рѣшеніе вопроса общему соб-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 27-go Października.

Przez Najwyższy Dyplomat, 18-go Września, Najłaskawiej mianowany Kawalerem *Orderu Św. Stanisława 1-go stopnia*, Starszy Radźca Zarządu Kommissyi Państwa Umorzenia długow, Rzeczywisty Radźca Stanu *Hołochwastow*.

— Przez Najwyższy Dyplomat, 18 go Września, Najłaskawiej mianowany Kawalerem *Orderu Św. Stanisława 2-go stopnia*, Prezydent Kijowskiej Izby Skarbowej, Rzeczywisty Radźca Stanu *Penkin*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 14-go Października, Dożurny Sztabs-Oficer Sztabu Oddzielnego Korpusu Wewnętrznej Straży, liczący się w Armii Półkownik *Sejfert 1-szy*, naznaczony Sprawującym obowiązek Naczelnika Sztabu tegoż Korpusu, z pozostaniem w Armii. (*R. In.*)

Treść z Ustawy S. Petersburskiego zakładu topienia łoju i produkcyi stearynu.

I. Istnienie Towarzystwa zakreśla się na dziesięć lat, z prawem przedłużenia pomienionego terminu jeszcze na lat dziesięc, albo mniej, podług zgodzenia się ogólnego zgromadzenia uczestników. Kapitał Towarzystwa zaznacza się stosownie do uwagi trzech założycieli, nie więcej nad jeden milion rubli assygnacyjnych i będzie zebrany przez wydanie akcyj, po dziesięć tysięcy rubli. Działanie Towarzystwa i mającej założyć się fabryki zacznie się niezwłócznie po zebraniu początkowego przez założycieli oznaczonego kapitału, dwóchset pięćdziesięciu tysięcy rubli. Przyjęcie kompanistów, będzie zależało w przeciągu pierwszych sześciu miesięcy, od wspólnej zgody założycieli, a na czas przyszły od jednomyślnego postanowienia na ogólném Zgromadzeniu uczęstnikow.

II. Zarząd porucza się cudzoziemskiemu gościowi Janowi Segenowi, na warunkach, między założycielami zawarty h, które będą miały moc obowiązującą dla wszystkich innych uczęstników. Jan Segen przyjmuje na siebie dozor w części pieniężnej i wypełnienie w części handlowej wszystkich środkow, przez Radę doradczą przedsięwziętych.

III. Rada doradcza składa się ze trzech członków, to jest: z reprezentanta zarządu i dwóch uczęstnikow; w przeciągu dwóch lat pierwszych, rada będzie złożona z założycieli. Po upłynieniu pomienionego terminu, obadwaj Członkowie, oprócz reprezentanta Zarządu, odnawiają się corocznie na ogólném zgromadzeniu, większością głosow. Wszystkie sprawy, odnoszące się do wyboru dyrektora wydziału technicznego, i do rozporządzeń częścią handlową, zależą od rady doradczej. Przy rozpatrzeniu spraw na Radzie, za ogólne postanawia się prawidło, że opinia większości głosow, jeżeli zawiera w sobie głos reprezentanta zarządu, uważa się za ostateczną, i przyjmuje się przez Zarząd do wypełnienia; ale jeżeli reprezentant Zarządu nie będzie się zgadzał z opinią pozostałych dwóch Członków, tedy zostawuje się do jego uwagi wypełnić ją, albo też podać rozstrzygnienie zapytania na ogólne zgromadzenie uczęstników. W razie zaś trzech różnych opinij, rada wzywa jedne-

ранію участвующихъ. Въ случаѣ же трехъ различныхъ мнѣній, приглашается совѣтомъ одинъ изъ участвующихъ, и тогда-то изъ трехъ мнѣній, съ которымъ сей послѣдній соединится, принимается за рѣшеніе и передается правленію къ исполненію. Отсутствующіе члены совѣщательнаго совѣта могутъ назначить, за себя, по согласію правленія, представителей, но только изъ числа участвующихъ; а въ случаѣ упущенія сего, замѣняются; по выбору правленія, изъ числа другихъ участвующихъ. Въ случаѣ смерти, или если Иванъ Сегенъ откажется отъ правленія Товарищества, участвующіе въ общемъ собраніи рѣшаютъ вопросъ, замѣнить ли Ивана Сегена однимъ лицемъ, или составить правленіе, на другомъ основаніи, и затѣмъ, сообразно своему рѣшенію, приступаютъ къ выбору.

IV. Каждый пай даетъ право на одинъ голосъ въ общемъ собраніи. Каждый годъ правленіе вызываетъ всѣхъ участвующихъ въ общее собраніе, для представленія: 1) отчета дѣлъ истекшаго года; 2) инвентаря и 3) баланса. Въ инвентарѣ, машины и строенія будутъ показываемы съ ежегоднымъ отчисленіемъ пяти процентовъ, а товары по оцѣнкѣ. Прибыли и убытки раздѣляются между участвующими, по числу паевъ. По большинству голосовъ, часть прибылей можетъ быть оставлена для запаснаго капитала или для облегченія оборотовъ фабрики.

V. Дальнѣйшія подробности порядка внутренняго устройства, будутъ опредѣлены совѣщательнымъ совѣтомъ.

VI. За шесть мѣсяцевъ до истеченія срока Товарищества, всѣ участвующіе будутъ приглашены правленіемъ въ общее собраніе, для разсмотрѣнія вопроса, должно ли Товарищество продолжить или прекратить. Всѣ рѣшенія, которыя по сему вопросу будутъ приняты большинствомъ голосовъ, обязательны для всѣхъ участвующихъ. (*С. В.*)

— Г. Управляющій Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія, Оберъ-Прокуроръ Святѣйшаго Синода сообщилъ Г. Министру Юстиціи, что Государь Императоръ, по положенію Комитета Гг. Министровъ, въ слѣдствіе представленія Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, въ 14 день минувшаго сентября Высочайше повелѣть соизволилъ: существующія нынѣ, равно и впредь могущія быть заведенными сельскія крестьянскія школы въ Остзейскихъ Губерніяхъ, оставить подъ ближайшимъ надзоромъ тѣхъ лицъ и мѣстъ, которыя опредѣлены для того положеніемъ о Лифляндскихъ крестьянахъ, съ тѣмъ, чтобы Губернскіе Предводители дворянства ежегодно доставляли въ Министерство Народнаго Просвѣщенія свѣдѣнія о дѣйствіяхъ сихъ школъ, числѣ учащихся въ нихъ и о другихъ заслуживающихъ вниманіе предметахъ, по особой составленной для сего формѣ.

— Его Императорское Величество, въ 31-й день Августа сего года, въ слѣдствіе представленія Г. Министра Финансовъ, разсмотрѣннаго Комитетомъ Гг. Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: дозволить помѣщикамъ: Николаю, Ивану, Василью Рюминымъ, Александру Тулубьеву, Борису и Дмитрію Глинкамъ, Сильвестру и Александру Гурьевымъ, Николаю Боборыкину и Захару Хитрово, составить между собою, на основаніяхъ представленнаго ими устава, при семъ въ копіи прилагаемаго, Россійское Керчинское товарищество, для соленія мяса и рыбы и торговли жизненными припасами, и товариществу сему предоставить, на двадцать пять лѣтъ, т. е. на срокъ его существованія, слѣдующія права: 1-е) Производить торговлю съ правами 1-й гильдіи купечества, безъ взятія установленнаго на то свидѣтельства. 2) Получать казенную соль, непосредственно изъ Чокракскаго озера и прочихъ внутри Крымскаго полуострова казенныхъ соляныхъ озеръ и магазиновъ, по шести коп. асс. за пудъ, на одно соленіе мяса и рыбы, подъ условіемъ употребленія оной въ самомъ полуостровѣ, не выходя за Перекопскую и Геническую заставы и чтобъ соленія сіи не были ввозимы ни въ Азовское море, ни вообще въ другіе порты, для мѣстнаго употребленія, но только для заграничнаго торга, безъ воспрещенія впрочемъ, продажи оныхъ, на мѣстный обиходъ въ полуостровѣ. 3) Не платить тарифной пошлины, по шести копѣекъ серебромъ съ пуда съ вывозимыхъ товариществомъ соленаго мяса и рыбы и получать, въ возвратъ изъ таможенныхъ сборовъ, акцизъ за соль, употребленную внѣ Крыма и купленную по общей цѣнѣ, на вывозимыя соленія, считая 24 пуда соли на 100 пудовъ мяса. 4) Употреблять, на фирмѣ и печати товарищества, Керченскій гербъ, съ надписью принятаго товариществомъ наименованія. Увѣдомивъ о семъ Высочайшемъ повелѣніи Г. Новороссійскаго и Бессарабскаго Генералъ-Губернатора и объявя учредителямъ означеннаго товарищества,

go z uczęstników, i wówczas ze trzech opinij, do której się ten ostatni przyłączy, przyjmuje się za rozstrzygnienie i podaje się Zarządowi do wypełnienia. Ale obecni członkowie rady doradczej mogą za siebie naznaczyć, za zgodą Zarządu, reprezentantów, ale tylko z liczby uczęstników; a w razie zaniedbania tego, zamieniają się z wyboru zarządu, z liczby innych uczęstników. Na przypadek śmierci, albo jeżeli Jan Segen usunie się od Zarządu Towarzystwa, uczęstnicy na ogólném zgromadzeniu rozstrzygają zapytanie: czy zastąpić Jana Segena, jedną osobą, albo ustanowić zarząd na innej osnowie, a potém podług swojej uchwały, przystępują do wyboru.

IV. Każda akcya daje prawo jednego głosu na ogólném Zgromadzeniu. Co rok Zarząd wzywa wszystkich uczęstników na ogólne posiedzenie, dla złożenia: 1) sprawy z działań przeszłego roku; 2) inwentarza i 3) bilansu. W inwentarzu, machiny i budowy będą wykazywane z coroczném odliczeniem pięciu procentow, a towary podług oszacowania. Zyski i straty rozdzielają się między uczęstnikami, stosownie do ilości akcyj. Większością głosow, część zysku może bydź zostawiona na kapitał zapaśny, albo dla ułatwienia obrótow fabryki.

V. Dalsze szczegóły porządku urządzenia wewnętrznego, będą ustanowione przez radę doradczą.

VI. Sześcią miesiącami przed upływem terminu Towarzystwa, wszyscy uczęstnicy będą wzywani przez Zarząd na ogólne Zgromadzenie, dla roztrząśnienia zapytania: czy ma Towarzystwo trwać dłużej, lub ustać. Wszystkie rozstrzygnienia, które z powodu tego zapytania będą przyjęte większością głosow, są obowiązującemi dla wszystkich uczęstników.

— P. były Zarządzający Ministeryum Narodowego Oświecenia, Ober-Prokuror Naświętszego Synodu komunikował P. Ministrowi Sprawiedliwości, że Cesarz Jego Mość, po nastałém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, na skutek przedstawienia P. Ministra Narodowego Oświecenia, dnia 14-go zeszłego Września Najwyżej rozkazać raczył: istniejące teraz, równie i na czas przyszły mogące bydź założonemi wiejskie szkoły włościańskie w Guberniach Nadbaltyckich, zostawić pod najbliższym nadzorem tych osób i miejsc, które do tego są przeznaczone ustawą o włościanach Inflantskich z tym warunkiem, ażeby Gubernialni Marszałkowie Dworzaństwa przysyłali corocznie do Ministeryum Narodowego Oświecenia wiadomości o działaniach szkół tych, o liczbie uczących w nich i o innych, zasługujących na uwagę rzeczach, podług osobnej ułożonej na to formy.

— Jego Cesarska Mość, 31-go Sierpnia roku teraźniejszego, na skutek przedstawienia P. Ministra Skarbu, rozpatrzonego przez Komitet PP. Ministrów, Najwyżej rozkazać raczył: dozwolić obywatelom: Mikołajowi, Janowi, Bazylemu Riuminom, Alexandrowi Tułubjewu, Borysowi i Dymitrowi Glinkom, Sylwestrowi i Alexandrowi Gurjewym, Mikołajowi Boborykinowi i Zacharyaszowi Chitrowo, zawiązać między sobą, na zasadach przedstawionej przez nich ustawy, przy niniejszém w kopii załączonej, Rossyjskie Towarzystwo Kerczyńskie, dla solenia mięsa i ryby tudzież handlu zapasami żywności, i towarzystwu temu zapewnić na dwadzieścia pięć lat, to jest: na okres jego istnienia, prawa następujące: 1) Prowadzić handel z prawami 1-ej gildy kupców, bez wzięcia ustanowionego na to świadectwa. 2) Otrzymywać sól skarbową, bezpośrednio z jeziora Czokrakskiego i innych wewnątrz półwyspu Krymskiego skarbowych solnych jezior i magazynow, po sześć kop. assygn. za pud, na samo solenie mięsa i ryby, pod warunkiem użycia jej na samym Półwyspie, nie wychodząc za rogatki Perekopską i Henicką, i ażeby te solenia nie były wprowadzane ani na morze Azowskie, ani w ogólności do innych portow, dla miejscowego użycia, ale tylko dla handlu zagranicznego, bez wzbronienia z resztą ich przedaży, na miejscowe potrzeby na Półwyspie. 3) Nie płacić poszliny taryfowej, po sześć kop. sr. od puda wywożonego przez towarzystwo solonego mięsa i ryby i pobierać, na powrót z poborow tamożennych, akcyzę za sol, użytą nie w Krymie i kupioną po zwyczajnej cenie, na wywożone solenia, licząc 24 pudy soli na sto pudow mięsa. 4) Używać, na firmie i pieczęci towarzystwa, herb miasta Kercza, z napisem przybranego przez towarzystwo nazwania. Uwiadomiwszy o tym Najwyższym rozkazie P. Noworossyjsktego i Bessarabskiego Jenerał-Gubernatora, i objawiwszy założycielom pomienionego towarzystwa, P. Minister Skarbu doniosł o tém Rządzącemu Senatowi, dla opublikowania o tém towarzystwie, o nadanych mu prawach i jego ustawy. (Opb. 15-go Października.)

Г. Министръ Финансовъ донесъ о семъ Правительсвующему Сенату, для обнародованія о семъ товариществѣ, о правахъ ему предоставленныхъ и устава его. (Оп. 15 Октября 1838 г.)

— Государь Императоръ, усмотрѣвъ изъ всеподданнѣйшаго рапорта Витебскаго Гражданскаго Губернатора о податяхъ и недоимкахъ за 1 половину 1838 года, и изъ свѣдѣній, Министромъ Финансовъ доставленныхъ, что взыскано недоимокъ $\frac{7}{4}$, а оклада около $\frac{8}{17}$, Высочайше Повелѣть соизволилъ: объявить Витебскому Гражданскому Губернатору особое Его Величества удовольствіе за успѣшное взысканіе податей.

— Государь Императоръ, усмотрѣвъ изъ всеподданнѣйшаго рапорта Рязанскаго Гражданскаго Губернатора, о податяхъ и недоимкахъ за 1 половину 1838 года. и изъ свѣдѣній, Министромъ Финансовъ доставленныхъ, что взыскано недоимокъ окого $\frac{7}{20}$, а оклада около $\frac{25}{24}$, Высочайше Повелѣть изволилъ: объявить Рязанскому Гражданскому Губернатору Его Величества удовольствіе за успѣшное взысканіе податей.

— Его Императорское Величество, по представленію Г. Министра Юстиціи и по положенію Комитета Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ объявить Монаршее благоволеніе за успѣшное рѣшеніе дѣлъ въ 1837 году по Правительствующему Сенату: 1-му Департаменту, 1-му Отдѣленію 3-го, 1-му и 3-му Отдѣленіямъ 5-го, 1-му и 2-му Отдѣленіямъ 6-го и 7 му Департаментамъ, а по Губерніямъ: Палатамъ Гражданскаго Суда: Рязанской, Симбирской, Харьковской и Херсонской, и Гражданскому Суду Войска Донскаго; Палатамъ Уголовнаго Суда: Пензенской, Виленской и Пермской, Бессарабскому Областному Суду и Войска Донскаго Уголовному Суду.

— Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, что по случаю встрѣтившихся затрудненій въ исполненіи переселенными въ одну изъ Остзейскихъ Губерній помѣщичьими крестьянами Православнаго исповѣданія обязанностей вѣры, по неимѣнію вблизи Грекороссійскихъ церквей, онъ Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ вносилъ въ Комитетъ Министровъ предположенія свои къ отвращенію таковыхъ затрудненій. Государь Императоръ по положенію о семъ Комитета 13 истекшаго Сентября, Высочайше повелѣть соизволилъ: въ дополненіе 606 ст. Св. Зак. о состояніяхъ, постановить, чтобы помѣщики, объявляя мѣстной полиціи о намѣреніи своемъ перевести крестьянъ Православнаго исповѣданія въ другое мѣсто, объясняли вмѣстѣ съ тѣмъ, какія имѣются тамъ способы для исполненія переселяющимися обязанностей вѣры, и въ случаѣ отдаленности Грекороссійскихъ церквей и другихъ затрудненій, представляли письменныя обязательства, что они въ избранномъ ими для поселенія мѣстѣ, устроятъ въ скоромъ времени церковь и снабдятъ ее всѣмъ нужнымъ на свой счетъ, обезпечивъ также въ безбѣдномъ содержаніи и причтъ оной. Сіи обязательства мѣстная Полиція представляетъ Губернскому Начальству, которое препровождаетъ оныя въ подлинникѣ для наблюденія за исполненіемъ къ тому мѣстному Начальству, въ вѣдѣніе коего поступаютъ переводимые крестьяне. Впрочемъ правило сіе должно относиться лишъ къ такимъ случаямъ, когда крестьяне Грекороссійскаго исповѣданія переселяемы будутъ помѣщиками въ Губерніи Остзейскія или возвращенныя отъ Польши, ибо при переводѣ ихъ въ другія Губерніи, населенныя Православными, они не могутъ встрѣчать затрудненій въ исполненіи обязанностей вѣры. (Опб. 15 Октября 1838 г.)

(*Изъ Вилен. Губерн. Вѣд. N. 42.*)

Указомъ Правитетьствующаго Сената, отъ 19 Сентября N. 6,080, нижеслѣдующіе, служащіе въ Виленской Губерніи Чиновники произведены.

Въ Губернскіе Секретари:

Ошмянскаго Земскаго Суда Провинціальный Секретарь Исидоръ Савичъ, Ошмянскаго Земскаго Суда Городовый Секретарь Іосифъ Родзевичъ; Коллежскіе Регистраторы: въ Губернскомъ Правленіи Антонъ Матковскій. Михаилъ Люткевичъ, въ Палатахъ: Казенной, Устинъ Коплевскій, Адамъ Гутовичъ, Антонъ Гондгидъ, Гражданской: Валеріанъ Можейко, Адольфъ Ратовтъ; Уѣздныхъ Казначействъ: Ново-Александровскаго, Станиславъ Мончинскій, Александръ Чижевскій; Вилькомірскаго, Антонъ Давидовичъ; Шавельскаго, Егоръ Домбровскій; Завилейскаго, Нарцизій Вуковскій; Дворянскаго Депутатскаго Собранія, Феликсъ Тыминскій; Губернскаго Межеваго Суда, Игнатій Садовскій; Ковенской Градской Полиціи, Викентій Эймонтъ; Земскихъ Судовъ: Трокскаго, Иванъ Эллертъ, Антонъ Кузьминскій; Вилькомірскаго, Андрей Швейковскій; Тельшевска-

— Cesarz Jego Mość, dostrzegłszy z najuniżeńszego raportu Witebskiego Cywilnego Gubernatora o podatkach i zaległościach za pierwszą połowę 1838 roku, i z wiadomości, przez Ministra Skarbu podanych, że uzyskano zaległości $\frac{1}{4}$, a podatku około $\frac{8}{17}$, Najwyżej rozkazać raczył: oświadczyć Witebskiemu Cywilnemu Gubernatorowi szczególne Jego Cesarskiej Mości zadowolenie za skuteczne uzyskiwanie podatkow.

— Cesarz Jego Mość, dostrzegłszy z najuniżeńszego raportu Riazańskiego Cywilnego Gubernatora, o podatkach i zaległościach za 1 połowę 1838 roku, i z wiadomości, przez Ministra Skarbu podanych, że uzyskano zaległości około $\frac{7}{20}$, a podatku około $\frac{25}{24}$, Najwyżej rozkazać raczył: oświadczyć Riazańskiemu Cywilnemu Gubernatorowi zadowolenie Jego Cesarskiej Mości za skuteczne uzyskiwanie podatkow.

— Jego Cesarska Mość, po przedstawieniu P. Ministra Sprawiedliwości i po nastałém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, Najwyżej rozkazać raczył: oświadczyć Monarsze zadowolenie, za prętkie osądzenie spraw w roku 1837 w Rządzącym Senacie: 1-mu Departamentowi, 1-mu Oddziałowi 3 go, 1-mu i 3-mu Oddziałom 5-go, 1-mu i 2-mu Oddziałom 6-go, i 7 mu Departamentom, a w Guberniach: Izbom Sądu Cywilnego: Riazańskiej, Simbirskiej, Charkowskiej i Chersońskiej, tudzież Sądowi Cywilnemu Wojska Dońskiego: Izbom Sądu Kryminalnego: Penzeńskiej, Wileńskiej i Permskiej, Bessarabskiemu Sądowi Obwodowemu i Kryminalnemu Sądowi Wojska Dońskiego.

— Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, że z powodu napotkanych trudności w wypełnieniu przez przesiedlonych do jednej z Gubernij Nadbaltyckich włościan obywatelskich wyznania Prawowiernego obowiązkow religijnych, dla niedostatku w blizkości cerkwi Grekorossyjskich, P. Minister Spraw Wewnętrznych wnosił na Komitet PP. Ministrów swoje projekta dla zapobieżenia tym trudnościom. Cesarz Jego Mość, po nastałém postanowieniu o tém Komitetu, 13-go przeszłego Września, Najwyżej rozkazać raczył: na dopełnienie 606 artykułu Połączenia Praw o stanach, postanowić, ażeby obywatele, objawiając policyi miejscowej o swoim zamiarze przesiedlenia włościan wyznania Prawowiernego na inne miejsce, wyrazili razem przytém: jakie znajdują się tam sposoby dla spełniania przez przesiedlających się obowiązkow religijnych, i w razie odległości cerkwi Grekorossyjskich i innych trudności, składali zobowiązania na piśmie, że sami, na obraném przez nich miejscu, wybudują w prętkim czasie cerkiew i we wszystko opatrzą ją swoim kosztem, zapewniwszy także dostateczne utrzymanie i sług kościelnych. Zobowiązanie te Policya miejscowa przedstawia Zwierzchności Gubernialnej, która przesyła je w autentyku dla postrzegania około wypełnienia do tej władzy miejscowej, do której zawiadowstwa wchodzą włościanie przesiedlani. Z resztą prawidło to powinno odnosić się do takich tylko zdarzeń, kiedy włościanie wyznania Grekorossyjskiego przesiedlani będą przez obywateli do Gubernij Nadbaltyckich albo od Polski powróconych: gdyż przesiedlając ich do innych Gubernij, prawowiernemi zaludnionych, nie mogą oni znajdować trudności w wypełnianiu obowiązkow religijnych. (Op. 15-go Października.) (*G. S.*)

(*Z 42-go N. Wileń. Gaz. Gubern.*)

Ukazem Rządzącego Senatu, pod dniem 19-m zeszłego Września N. 6,080, niżej wyrażeni, służący w Gubernii Wileńskiej Urzędnicy są podniesieni.

Na Gubernialnych Sekretarzów:

Oszmiańskiego Sądu Ziemskiego Prowincyonalny Sekretarz Izydor Sawicz; Oszmiańskiego Sądu Ziemskiego Sekretarz mieski Józef Rodziewicz; Kollegialni Regestratorowie: w Rządzie Gubernialnym Antoni Matkowski, Michał Lutkiewicz, w Izbach: Skarbowej, Justyn Koplewski, Adam Gutowicz, Antoni Gondgid, Cywilnej: Waleryan Możejko, Adolf Ratowt, Podskarbstw Powiatowych: Nowo-Alexandrowskiego Stanisław Monczyński, Alexander Czyżewski; Wiłkomirskiego, Antoni Dawidowicz; Szawelskiego, Grzegorz Dąbrowski; Zawilejskiego, Narcyz Bukowski; Dworzańskiego Zgromadzenia Deputacyjnego, Felix Tymiński; Gubernialnego Sądu Granicznego, Ignacy Sadowski; Kowieńskiej Policyi Mieskiej, Wincenty Ejmont; Sądow Ziemskich; Trockiego, Jan Ellert, Antoni Kuźmiński; Wiłkomirskiego, Andrzej Szwejkowski; Telszewskiego, Leon Michałowski; Sądow Powiatowych: Wileńskie-

го, Леонъ Михаловскій; Уѣздныхъ Судовъ: Виленскаго, Станиславъ Монкевичъ; Ошмянскаго, Устинъ Спѣгольскій; Упитскаго, Антонъ Довгялло; Завилейскаго, Флоріанъ Галко; въ Канцеляріи Ново-Александровскаго Уѣзднаго Предводителя Дворянства Иванъ Загорскій, Ковенскій Уѣздный Стряпчій Викентій Яблонскій, Ошмянскаго Уѣзднаго Казначейства 14 класса Іосифъ Запольскій Довнаръ.

Въ Коллежскіе Регестраторы:

Канцеляристы: Губернскаго Правленія: Антонъ Скоковскій, Іосифъ Семашко, въ Канцеляріи Гражданскаго Губернатора Карлъ Гмелинъ; въ Палатахъ: Казенной, Генрихъ Василевскій, Даніилъ Закржевскій, Леонардъ Славинскій, Францъ Высоцкій, Альбинъ Жолондзъ, Адамъ Жаковичъ, Иванъ Желиховскій, Іосифъ Струтинскій; Гражданской, Войцѣхъ Сенкевичъ, Антонъ Биллевичъ, Эдуардъ Важинскій, Юліанъ Биллевичъ, Станиславъ Билинскій, Валеріанъ Махцевичъ, Евстафій Булгакъ, Осипъ Шишко, Антонъ Гечевичъ; Завилейскаго Уѣзднаго Казначейства Робертъ Гойженскій; Губернскаго Межеваго Суда Константинъ Еленскій; Уѣздныхъ Межевыхъ Судовъ: Завилейскаго Станиславъ Радванскій, Ковенскаго Іосафатъ Юревичъ, Губернской Ликвидаціонной Коммиссіи, Константинъ Закржевскій; Виленской Городской Полиціи Іосифъ Лютыкъ, Судовъ: Земскихъ: Упитскаго, Іосафатъ Антоновичъ; Ново-Александровскаго, Антоній Жаковичъ; Россіенскаго, Игнатій Дырмонтъ; Уѣздныхъ Судовъ: Виленскаго, Казимиръ Быховецъ; Ошмянскаго, Казимиръ Довнаровичъ; Завилейскаго, Михаилъ Мацкевичъ; Вилькомірскаго, Францъ Скуревичъ; въ Канцеляріяхъ Уѣздныхъ Предводителей Дворянства: Шавельскаго, Александръ Моро; Россіенскаго, Яковъ Каффеманъ; Ковенскаго Земскаго Суда, Антонъ Юревичъ; Упитской Дворянской Опеки копіистъ Францъ Рымкевичъ; неимѣющіе чиновъ: Дворянскаго Депутатскаго Собранія Петръ Демонтовичъ, Виленскаго Уѣзднаго Суда Іосифъ Городенскій.

go, Stanisław Monkiewicz; Oszmiańskiego, Justyn Spieholski; Upitskiego, Antoni Dowgiałło; Zawilejskiego, Floryan Hałko; w Kancellaryi Nowo-Alexandrowskiego Powiatowego Marszałka Dworzaństwa Jan Zahorski, Kowieński Strapczy Powiatowy Wincenty Jabłoński, Oszmiańskiego Podskarbstwa Powiatowego 14-ej klassy Józef Zapolski Downar.

Na Regestratorów Kollegialnych:

Kancellarzyści: Rządu Gubernialnego: Antoni Skokowski, Józef Siemaszko; w Kancellaryi Cywilnego Gubernatora, Karol Gmelin; w Izbach: Skarbowej, Henryk Wasilewski, Daniel Zakrzewski, Leonard Sławiński, Franciszek Wysocki, Albin Żołądź, Adam Żakowicz, Jan Zelichowski, Józef Strutyński; Cywilnej, Wojciech Siękiewicz, Antoni Billewicz, Edward Ważyński, Julian Billewicz, Stanisław Biliński, Waleryan Machcewicz, Eustachy Bułhak, Józef Szyszko, Antoni Gieczewicz; Zawilejskiego Podskarbstwa Powiatowego, Robert Gojżewski; Gubernialnego Sądu Granicznego Konstanty Jeleński; Powiatowych Sądów Granicznych: Zawilejskiego Stanisław Radwański, Kowieńskiego Józafat Jurewicz; Gubernialnej Komissyi Likwidacyjnej, Konstanty Zakrzewski, Wileńskiej Policyi Mieskiej Józef Lutyk, Sądow Ziemskich: Upitskiego, Józef Antonowicz; Nowo-Aleksandrowskiego, Antoni Żakowicz; Rosieńskiego, Ignacy Dyrmont, Sądów Powiatowych: Wileńskiego, Kazimierz Bychowiec; Oszmiańskiego, Kazimierz Downarowicz; Zawilejskiego, Michał Mackiewicz; Wiłkomierskiego, Franciszek Skurewicz; w Kancellaryach Powiatowych Marszałków Dworzaństwa: Szawelskiego, Alexander Moro; Rosieńskiego, Jakób Kaffeman; Kowieńskiego Sądu Ziemskiego, Antoni Jurewicz; Upitskiej Opieki Dworzańskiej kopiista Franciszek Rymkiewicz; rang niemający: Dworzańskiego Zgromadzenia Deputacyjnego Piotr Demontowicz, Wileńskiego Sądu Powiatowego Józef Horodeński.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 30-го Октября.

Вчера происходило торжественное открытіе желѣзной дороги изъ Берлина въ Потсдамъ. Строенія и паровозы были украшены цвѣтами и флагами, а въ двухъ мѣстахъ играла музыка. Въ 12 часовъ двинулась цѣпь экипажей, въ числѣ 11-ти, въ коихъ находилось 280 пассажировъ; цѣпь экипажей везли два паровоза. Въ числѣ пассажировъ находились: Наслѣдный Принцъ, Принцы: Вильгельмъ и Карлъ и другіе члены Королевской фимиліи, а равно и многіе чиновники. Поѣздка совершена отъ Берлина до Потсдама въ 41 минуту, откуда, послѣ легкой закуски, цѣлое общество возвратилось въ Берлинъ въ 2 часа по полудни. проѣхавъ въ обратный путь только $18\frac{1}{2}$ минутъ.

1-го Ноября.

Князь Антонъ Яблоновскій, Оберъ-Гофмаршалъ Императорско-Россійскаго Двора, прибылъ сюда изъ Лейпцига, а Турецкій Министръ Иностранныхъ Дѣлъ Решидъ-Паша, выѣхалъ отсюда въ Парижъ.

3-го Ноября.

Король назначилъ Камергера, Совѣтника Легаціи Фонъ-Брассье де Санъ-Симонъ, полномочнымъ Резидентомъ при Греческомъ дворѣ, на мѣсто бывшаго до сихъ поръ Резидента, Маіора Графа Люзи.

— Г-нъ Генрихъ Витонъ, чрезвычайный, полномочный Посланникъ Соединенныхъ Штатовъ при здѣшнемъ дворѣ, прибылъ сюда изъ Парижа. (*О.Г.Ц.П*)

Франція

Парижъ, 26 го Октября.

Главная Коммерческая Палата производила 23 ч. с. м. послѣднее свое засѣданіе. Вопросъ по предмету пониженія пошлинъ, разрѣшенъ наконецъ послѣ довольно продолжительныхъ споровъ; большинство согласилось на пониженіе пошлины въ 12 фран. на 100 киллогр. сахара. Депутаты отъ колоній просили, чтобы имъ дозволено было отправлять сахаръ непосредственно, а за то иностранныя произведенія вводить подъ каждымъ флагомъ. Нѣкоторые изъ Членовъ коммерческой коммиссіи объявили, чтобы разрѣшить колоніямъ непосредственный вызовъ, но только на Французскихъ корабляхъ.

— Говорятъ здѣсь, что Посланники Прусскій и Баденскій въ Швейцаріи, свидѣтельствуя пашпортъ Нап. Л. Бонапарте, для переѣзда чрезъ ихъ Государства, присовокупили замѣчаніе: „*неостанавливаясь*"; Голландскій Посланникъ не положилъ никакого условія.

— *Revues des deux Mondes* утверждаетъ, что чи-

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, 30 Października.

Wczora odbyło się uroczyste otworzenie kolei szynowej z Berlina do Potsdamu. Budynki i wozy ozdobione były kwiatami i chorągwiami, a muzyki rozstawione we dwóch miejscach, głosiły tę nową uroczystość. O godzinie 12 wyruszył szereg powozów 11, napełnionych 280 osobami, ciągniony przez dwie lokomotywy. Pomiędzy podróżnymi znajdowali się: Królewicz Następca tronu, Xiążęta: Wilhelm i Karol, tudzież inni Xiążęta Krolewskiego domu i wielu pierwszych urzędników. W 41 minutach zajechano do Potsdamu, skąd po lekkim posiłku, całe grono wróciło w $38\frac{1}{2}$ minuty do Berlina, gdzie o godz. 2 stanęło.

1 Listopada.

Przybył tu z Lipska Xiążę Antoni Jabłonowski, Wielki Marszałek Dworu Rossyjskiego, a wyjechał do Paryża turecki Minister spraw zagranicznych Reszyd Basza.

Dnia 3-go.

Król mianował Ministrem Rezydentem przy Greckim dworze, szambelana i radcę legacyjnego von Brassier de St. Simon, na miejsce dotychczasowego Ministra Rezydenta, Majora Hr. Lusi.

—Przybył tu z Paryża, Poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny Stanów-Zjednoczonych przy tutejszym dworze, P. Henryk Wheaton. (*G.R.K.P.*)

Francya.

Paryż, dnia 26 Października.

Główna Izba handlowa odbyła d. 23 b. m. ostatnie posiedzenie. Pytanie w przedmiocie zniżenia cełł zostało rozstrzygnione po dosyć długich rozprawach; większość zgodziła się na zniżenie cła o 12 franków na 100 kilogramów cukru. Wysłannicy z osad prosili, aby im dozwolono wysyłać cukier bezpośrednio, a natomiast płody zagraniczne wprowadzać pod każdą banderą. Niektórzy z członków komissyi handlowej oświadczyli się za tém, ażeby dozwolić osadom wywozu bezpośredniego, ale tylko na okrętach francuzkich.

— Mówią tu, że Posłowie Pruski i Badeński w Szwajcaryi, wizując pasport N. L. Bonapartego do przejazdu przez ich kraje, dołożyli zastrzeżenie: „*bez zatrzymania się*"; Poseł holenderski nie położył żadnego warunku.

— *Revue des deux Mondes* utrzymuje, że liczba

сло подписчиковъ на журналы сильной оппозиціи, безпрестанно уменьшается а въ Министерскихъ увеличивается. По послѣднему клейму газетъ было на Министерскія: на *Journal' des Debats*, *Moniteur Parisien* и *la Presse*, въ Августѣ 23,033, въ Сентябрѣ 26,663 подписчиковъ; въ легитимистской оппозиціи: на *Gazette de France*, *Quotidienne*, *l'Europe*, *la France*, въ въ Августѣ 10,366, въ Сентябрѣ 11,199 подписчиковъ; въ либеральной оппозиціи: на *Constitutionel*, *National*, *Courrier Français*, *Temps*, *Commerce*, *Journal général*, *Bon Sens*, *Messager*, *Siècle*, въ Августѣ 44,032, въ Сентябрѣ 39,765 подписчиковъ.

— Въ Судъ поступило любопытное дѣло, на счетъ охоты по улицамъ Парижа. Нѣкто имѣвшій двухъ собакъ пріученныхъ для ловли кошекъ, убиралъ ихъ ночью по улицамъ Парижа и продавалъ мясо въ трактиры, разумѣется низшаго разряда, а шкуры особенно скорнякамъ. Когда его арестовали онъ имѣлъ полную торбу задавленныхъ кошекъ. Обвиненіе основывается на томъ, что онъ занимался охотою по улицамъ неимѣя на то дозволенія. Любопытно знать какое выйдетъ рѣшеніе. (*G. C.*)

— 23 с. м. происходилъ въ квартирѣ Д. Франциско де Паула, весьма рѣдкій торжественный обрядъ посвященія въ кавалеры Золотаго руна. Королева пожаловала кавалеромъ этого ордена, Генерала Мигуэля Такона, знаменитаго правителя Кубы, который по поводу разстроеннаго здоровья, намѣревается долгое время пробыть въ Парижѣ; почему Е. В. уполномочила Инфанта возложить на Генерала знаки означеннаго ордена. Инфантъ созвалъ капитулъ, къ коему, кромѣ него, принадлежали: сынъ Инфанта Герцогъ Палмела и Маркизъ Таляры, бывшій Французскимъ Посланникомъ въ Мадритѣ. По уставу ордена, всѣ кавалеры онаго, находящіеся въ Парижѣ, должны были присутствовать при обрядѣ; однакоже изъ особеннаго уваженія, Король и Герц. Орлеанскій не были приглашены, а о Г. Шатобріанѣ, котораго можно назвать украшеніемъ этого общества, со всѣмъ забыли. Сынъ инфанта ввелъ Ген. Такона, который выполнилъ присягу на Св. Евангеліе, принялъ братское цѣлованіе и знаки ордена отъ представителя Королевы и занялъ мѣсто среди присутствовавшихъ кавалеровъ. Орденъ Золотаго руна учрежденъ Филипомъ добрымъ, Герцогомъ Бургундскимъ, ленникомъ Франціи, и потому уставъ ордена написанъ на Французскомъ языкѣ. Выдаваемые Испанскою Королевою дипломы на сей орденъ, и до сего времени пишутся по-Французски, равно какъ и дипломы, выдаваемые Австрійскимъ Императоромъ, который, на основаніи заключеннаго трактата, имѣетъ право пожаловать 72 кавалеровъ.

27-го Октября.

Вмѣсто сахара, Французскія колоніи на Антильскихъ островахъ будутъ теперь вести торгъ сѣрою, находящеюся близь большой огнедышущей горы на Гвадалупѣ. Сѣра, потребная для многихъ произведеній промышленности, получалась до сего времени изъ Неаполитанскаго Королевства; казна, коей принадлежатъ сѣрныя копи, отдала оныя на откупъ обществу промышленниковъ, которые надѣялись имѣть значительныя выгоды отъ добыванія матеріала, содѣлавшагося необходимымъ. Франція будетъ получать теперь сѣру изъ своихъ колоній, что не только обеспечитъ благосостояніе Антильскихъ островов, но будетъ имѣть благопріятное вліяніе на ихъ торговлю. Огнедышущая гора на Гвадалупѣ имѣетъ 1,500 метровъ вышины надъ уровнемъ моря, и окружена пещерами, въ коихъ находится кристализованная сѣра. Количество оной неимовѣрно. По сдѣланному исчисленію, обширнѣйшая впадина на вершинѣ вулкана, содержитъ 50 милліоновъ киллометровъ. Гг. Шевалье, Профессоръ Фармацевтическаго училища и Готье де Клобри, коррепетиторъ политехнической школы, относятся съ большою похвалою о сей копи.

— Вчера, на Сенклуской желѣзной дорогѣ испытывали паровозъ сдѣланный во Франціи. Не взирая на густой туманъ, паровозъ, проѣхалъ благополучно въ 15 минутъ разстояніе отъ Парижа до Сенъ Клу, что составитъ 13,500 метровъ.

— Принцы Омальскій и Монпансьерскій посѣтили вчера мастерскую скульптора Дентанъ, гдѣ пробыли болѣе двухъ часовъ, и съ большимъ вниманіемъ слушали объясненія знаменитаго художника, относительно его искуства.

28-го Октября.

Вчера Король былъ въ Италіанскомъ театрѣ, на представленіи оперы Донизетти Lucia di Limmermoor; публика встрѣтила Монарха съ восторгомъ.

— Постановленіемъ Короля, призваны на дѣйствительную службу 66,000 чел. изъ числа 80,000 конскриптовъ 1837 года. Другимъ постановленіемъ ассигнована въ распоряженіе Министра колоній сум-

prenumeratorów w dziennikach opozycyi gwałtownej, zmniejsza się nieustannie, a w ministeryalnych powiększa. Podług ostatniego ostęplowania gazet, było w ministeryalnych: na *Journal des Debats*, *Moniteur parisien* *i la Presse*, w Sierpniu 23,033, w Wrześniu 26,665 abonentów: w opozycyi legitymistycznej: na *Gazette de France*, *Quotidienne*, *l'Europe*, *la France*, w Sierpniu 10,366, w Wrześniu 11,199 abonentów; w opozycyi liberalnej: na *Constitutionel*, *National*, *Courrier français*, *Temps*, *Commerce*, *Journal géneral*, *Bon Sens*, *Messager*, *Siecle*, w Sierpniu 44,032, w Wrześniu 39,765 abonentów.

— Zabawna sprawa wytoczyła się przed sąd, to jest, o polowanie na zwierzynę po ulicach Paryża. Pewien jegomość, mając dwa psy dobrze wytresowane w poławianiu kotów, sprzątał takowe nocami z ulic Paryża i przedawał mięso traktyerom, ma się rozumieć niższego rzędu, a osobno skórki kuśnierzom. Gdy go aresztowano, miał pełną torbę poduszonych kotów. Skarga zasadza się na tém, że polował po ulicach nie mając pozwolenia. Ciekawa rzecz, jaki wyrok zapadnie. (*G.C.*)

— W dniu 23 b. m., nader rzadka uroczystość odbywała się w mieszkaniu Infanta D. Francisco de Paula, to jest: przyjmowanie w poczet kawalerów orderu Złotego Runa. Królowa mianowała Kawalerem tego Orderu Jenerała D. Miguela Tacon, który tąk znakomicie sprawował zarząd Kuby; a że Jenerał, z powodu słabego zdrowia, dłuższy czas w Paryżu bawić zamyśla, upoważniła Infanta do włożenia na niego ozdób orderu. Infant zgromadził kapitułę, do której prócz niego należeli: jego syn, Xiążę Palmella i Margrabia Talaru, były poseł francuzki w Madrycie. Stosownie do ustaw orderu, wszyscy kawalerowie, znajdujący się w Paryżu, powinni byli bydź obecnymi; jednak z powodu przyzwoitego uszanowania, nie zaproszono ani Króla, ani Xięcia Orleanu, a zupełnie zapomniano o P. Chateaubriand, który jest zaszczytem tego zgromadzenia. Jenerał Tacon wprowadzony był przez syna Infanta, wykonał przysięgę na Ewangelii, otrzymał pocałowanie i ozdoby orderu od reprezentanta Królowej i zajął miejsce pomiędzy Kawalerami. Order Złotego Runa, ustanowiony był przez Filipa Dobrego, Xięcia Burgundzkiego, lennika Francyi; z tego powodu jego ustawy pisane są w języku francuzkim. Monarchowie hiszpańscy wydają dotychczas dyplomata na ten order w tymże języku, równie jak Cesarz austryacki, któremu służy prawo, traktatem zawarowane, mianowania 72 kawalerów.

27 Października.

Zamiast cukru, francuzkie Antylle prowadzić teraz będą nader obszerny handel siarką, znajdującą się w blizkości wulkanu Gwadalupy. Siarka, ta część główna wielu wyrobów przemysłowych, brana była dotychczas z królestwa neapolitańskiego. Rząd, mając ją w swej własności, przedał z niej dochód towarzystwu spekulantów, pragnących wielkie ciągnąć zyski z przedmiotu, teraz prawie niezbędnego. Francya teraz brać będzie siarkę ze swych osad: co nie tylko przywiedzie Antylle do dobrego bytu, lecz wywrze nawet wpływ dobroczynny na jej handel. Wulkan na Gwadalupie wznosi się 1,500 metrów nad powierzchnią morza, i otoczony jest zewsząd grotami, zawierającemi krystalizowaną siarkę. Ilość jej jest zadziwiająca: bo wyrachowano, że największe wydrążenie u szczytu wulkanu, 50 milionów kilometrów zawiera. P. Chevalier, professor szkoły farmacyi i P. Gaultier de Claubry, korrepetytor przy szkole politechnicznej, dali najkorzystniejsze świadectwo o dobroci tej kopalni.

— Na kolei szynowej, wiodącej z St. Cloud, użyto wczora lokomotywy, we Francyi budowanej. Odbyła ona najpomyślniej, mimo ciemnej mgły, drogę z Paryża do St. Cloud w 15 minutach. Odległość tego miejsca od Paryża jest 13,500 metrów.

— Xiążęta Aumale i Montpensier zwiedzali wczora pracownią rzeźbiarza Dentan, gdzie bawili przeszło dwie godzin i z wielkiém zajęciem słuchali objaśnień, które im dawał o utworach swego dłóta ten znakomity rzeźbiarz.

Dnia 28.

Wczora Król był w teatrze włoskim, na przedstawieniu opery Donizettego: *Lucia di Lammermor*. Publiczność witała Monarchę z zapałem.

— Król, postanowieniem swojém powołał 66,000 ludzi do służby czynnej z 80,000 popisowych z roku wojskowego 1837. Drugiém postanowieniem Królewskiém Ministrowi osad otworzony został kredyt 3,916,000

ма 3,916,000 франковъ, на непредвидимые, необходимые расходы, въ бюджетѣ не означенные.

— Носились слухи, что Адмиралъ Галлуа попалъ въ немилость; поводъ къ этой молвѣ подало распоряженіе о его возвращеніи, которое впрочемъ не имѣетъ никакой связи съ личностію Адмирала, всегда и вездѣ отличающагося по службѣ, и правительство имѣетъ къ нему полное и неограниченное довѣріе. Но настоящее положеніе дѣлъ на Востокѣ и необходимость ограничить Государственные расходы суммою назначенною по бюджету, побудили Короля уменьшить число кораблей, состоящихъ на военномъ положеніи, и содержать на Средиземномъ Морѣ только одну эскадру.— Вотъ единственная и настоящая причина, отозванія Адмирала Галлуа. (*О.Г.Ц.П.*)

Австрія.

Венеція, 19-го Октября.

Въ Венеціанской газетѣ помѣщена вѣдомость о суммамъ назначенныхъ городами Венеціанскаго Королевства на благотворительныя заведенія, по случаю пребыванія здѣсь двора. Изъ оной видно, что городъ Венеція съ окрестностями пожертвовалъ 1,395,469 лировъ; Верона 375,549, Виченца и Бассано 264,400; Падуа 175,220; Тревизо 245,931; Удина 247,975; Беллуно 116,046; Ровиго и Адрія 220,132; итого 3,070,716 лировъ. (*О.Г.Ц.П.*)

Англія.

Лондонъ, 24-го Октября.

Сиръ Леси Эвансъ, бывшій Командиромъ Британскаго легіона въ Испаніи, писалъ недавно, что чрезъ нѣсколько дней пріѣдетъ въ Англію Генералъ Алава, въ качествѣ Испанскаго Посланника, и что легіонъ вскорѣ будетъ удовлетворенъ слѣдуемымъ ему жалованіемъ.

— Изъ Мексики пишутъ отъ 24 Августа, что Французская эскадра, состоящая изъ двухъ фрегатовъ и и одного корвета, появилась у береговъ Тихаго Моря, и заняла позицію на Санъ Блаской и Мазатланской рейдахъ.

— Въ Англійскихъ газетахъ увѣдомляютъ изъ Остъ-Индіи, что открытъ заговоръ Индѣйскихъ Князей съ Персидскимъ шахомъ. Непальскій Король отправилъ Посла въ главную квартиру шаха, но Англійское правительство приказало перехватить его на пути и отобрать бывшія при немъ бумаги. Вскорѣ потомъ 20,000 чел. Непальскихъ войскъ заняли важнѣйшія позиціи переправы при Рангпурѣ и Пурнеагъ. Но гроза подымается не только со стороны Короля Непальскаго; Князь Кабульскій намѣревался также присоединить 125,000 своихъ войскъ къ арміи шаха, съ тѣмъ, чтобы обеспечить себѣ завоеваніе Кашемира и сопредѣльныхъ странъ, до рѣки Оксусъ.

— Заключеніе или лучше возобновленіе торговаго трактата съ Австріею, понравилось всѣмъ партіямъ безъ различія ихъ мнѣній. Во всей Англіи, Австрія почитается давнимъ и вѣрнымъ союзникомъ и другомъ, испытаннымъ въ разныхъ случаяхъ.

— По поводу извѣстія, что Турецкій Султанъ издалъ фирманъ, утверждающій планъ основанія канала отъ Дуная до Чернаго Моря, *Morning-Chronicle* замѣчаетъ: „По важности таковаго соединенія въ отношеніи торговомъ и политическомъ, вышеупомянутый планъ пріобрѣтетъ вѣрно одобреніе всѣхъ правительствъ, заботящихся о таковомъ на Дунаѣ судоходствѣ. Самое соглашеніе на изданіе фирмана, есть уже во всякомъ случаѣ благопріятнымъ признакомъ образа мыслей, которымъ теперь руководствуется Порта.

— Министерскій журналъ *Courrier* утверждаетъ, что весьма несправедливо было бы вѣрить предвѣщающимъ войну статьямъ газеты *Times*.

— Со времени послѣднихъ извѣстій изъ Канады, Лордъ Брумъ сдѣлался предметомъ самыхъ непріятныхъ нападеній Министерскихъ газетъ, противу коихъ, до сихъ поръ ни одна неосмѣлилась защищать его. *Globe* окончилъ одну изъ своихъ статей слѣдующими словами: „Лордъ Дургамъ въ первомъ предстоящемъ засѣданіи, займетъ свое мѣсто въ верхнемъ парламентѣ. Лордъ Брумъ, неосмѣлится посмотрѣть ему въ глаза. Сами торіи негодуютъ на этого человѣка; его прежнія друзья сожалѣютъ о немъ и презираютъ его. Какоежъ остается еще ему убѣжище! Безславная жизнь въ уединеніи! Пусть размышляетъ онъ тамъ о прошломъ и пусть оставитъ по себѣ имя увѣнчанное заслуженнымъ блескомъ; при всемъ томъ, собственнымъ примѣромъ онъ теперь научитъ свѣтъ, что только прямой, хотя иногда усѣянный терніемъ путь, ведетъ къ славѣ, и кто уклоняется отъ него по самолюбію, всегда теряетъ право на общее уваженіе.

fr., na konieczne wydatki, nieprzewidziane w budżecie.

— Odwołanie Kontr-Admirała Gallois, dało powód do pogłoski, jakoby tenże popadł w niełaskę. Monitor tak o tem mówi: Odwołanie Kontr-Admirała Gallois, nie zasadza się na niczém, coby go osobiście dotyczeć mogło. Admirał ten zawsze i wszędzie odznaczał się w służbie, a rząd pokłada w nim najzupełniejsze i najcałkowitsze zaufanie. Teraźniejszy atoli stan rzeczy na Wschodzie i niezbędna potrzeba wrócić, ile możności, w szranki budżetu, spowodowały Króla do zmniejszenia liczby okrętów, zostających na stopie wojennej, a tym sposobem do utrzymywania jednej floty tylko na morzu śródziemném. Oto jest jedyny i rzetelny powód odwołania Admirała Gallois. (*G.R.K.P.*)

Austrya.

Wenecya, 19 Października.

Gazeta Wenecka umieszcza spis summ, uchwalonych przez miasta Królestwa Weneckiego na zakłady dobroczynne, z powodu bytności dworu; z tego wykazuje się, że miasto Wenecya z okolicami przeznaczyło 1,395,469 lirów; Werona 375,549; Vicenza i Bassano 264,400; Padwa 175,220; Treviso 245,931; Udine 247,975; Belluno 116,046; Rovigo i Adria 220,132; ogółem 3,070,716 lirów. (*G.R.K.P.*)

Anglia.

Londyn, dnia 24-go Października.

Sir Lacy Ewans, były dowódzca legionu angielskiego w Hiszpanii, pisał nie dawno, że za kilka dni przybędzie do Anglii, w charakterze posła hiszpańskiego, Jenerał Alava, i że nie bawem zaspokojone będą należące się legionowi summy.

— Listy z Mexyku, z dnia 24 Sierpnia donoszą, że flota francuzka, złożona z dwóch fregat i jednej korwety, ukazała się przy wybrzeżach Oceanu Spokojnego i zajęła stanowisko przy portach San-Blas i Mazatlan.

— Gazety angielskie donoszą z Indyj Wschodnich, że odkryte zostały tajemne układy Xiążąt indyjskich z Szachem perskim. Król Nepalu wysłał poselstwo do głównéj kwatery Szacha, ale rząd angielski kazał je pojmać na drodze i odebrać mu papiery. Wkrótce potém 20,000 ludzi z wojska nepalskiego osadziły wszystkie ważniejsze stanowiska i przejścia przy Rangpur i Purneah. Lecz nie tylko ze strony Króla Nepalu grozi burza, gdyż nawet i Xiąże Kabul miał zamiar połączyć się w 125,000 ludzi z wojskiem perskiém, w celu zapewnienia sobie zdobycia Kaszmiru i przyległych mu krajów aż do rzeki Oxus.

— Zawarcie, albo raczej ponowienie traktatu handlowego z Austryą, podobało się wszystkim stronnictwom bez różnicy ich barwy. W całej Anglii uważana jest Austrya, za dawnego oraz wiernego sprzymierzeńca i przyjaciela, doświadczonego w rozmaitych wydarzeniach.

— Z powodu doniesienia, że Sułtan Turecki wydał firman, potwierdzający plan założenia kanału od Dunaju do Czarnego morza, powiada *Morning-Chronicle*: „Ważność podobnego połączenia, pod względem handlowym i politycznym, bezwątpienia powyższy plan znajdzie potwierdzenie urządów interesowanych o tę na Dunaju żeglugę. Samo przyzwolenie na firman jest w każdym razie pomyślną oznaką sposobu myślenia, na teraz Portę ożywiającego.“

—Ministeryalny dziennik *Courrier*, zapewnia, że myliłby się mocno ten, ktoby dawał wiarę tchnącym wojną artykułom gazety *Times*.

— Od czasu ostatnich doniesień z Kanady, stał się Lord Brougham celem najprzykrzejszych pocisków gazet ministeryalnych, przeciwko którym, dotąd żadna inna bronić go jeszcze się nie ośmieliła. *Globe* zakończył jeden z takich artykułów swoich, temi słowy: „Lord Durham zajmie na najbliższém posiedzeniu miejsce swoje w izbie wyższej. Lord Brougham nie poważy się zajrzeć mu w oczy. Sami torysowie przeklinają tego człowieka; jego dawniejsi przyjaciele żałują go i pogardzają nim. Jakaż ucieczka pozostaje mu jeszcze? Zniesławione na ustroniu życie, gdzie niechaj o przeszłości duma i niechaj pozostawi imie, które mogło bydź uwieńczone zasłużonym blaskiem, ale teraz da z siebie naukę światu, że tylko droga prosta do zaszczytów prowadzi, chociaż niekiedy zasiana jest kolcami, i że ten, kto z niej zbacza w celach samolubnych, utraca zawsze wszelkie prawo do powszechnego szacunku.“

— По донесеніямъ газеты *Times* въ Остъ-Индскихъ провинціяхъ будто господствуетъ большой голодъ. Въ городѣ Агра, имѣющемъ обыкновенно 80,000 душъ, народонаселенія, умирало отъ недостатка по 10,000 душъ въ мѣсяцъ. (*G.C.*)

Испанія

Мадритъ, 17 го Октября.

Здѣсь такъ нуждаются въ деньгахъ, что Ломбардные капиталы недостаточны на удовлетвореніе заемщиковъ. Управленіе этого учрежденія, намѣрено занять на 4 процента. Въ Придворной газетѣ помѣщено пространное донесеніе по сему предмету Марк. Понтехасъ.

— Жители Мадрита въ столь сильномъ волненіи, что для сохраненія порядка, Ген. Нарваесъ остается здѣсь съ 12,000 войска.

20-го Октября.

Пишутъ изъ Саррагоссы отъ 26 с. м. что Генералъ Фанъ-Геленъ, бывшій нѣсколько дней тому назадъ въ Бельхитѣ, потребовалъ отъ тамошняго совѣта и приходскаго священника, подъ опасеніемъ смертной казни, выдачи скрывавшагося Карлистскаго военачальника. Сначала жители противились исполнить это приказаніе, но наконецъ видя, что Генералу все уже извѣстно, выдали несчастнаго начальника, который тотчасъ былъ разстрѣлянъ.

— Правительство учредило Коммиссію составленную изъ особь всѣхъ партій, чтобы обдумать средства бережливости въ публичныхъ расходахъ.

14 ч. с. м. прибылъ сюда изъ Лондона Г. Вильеръ, Англійскій Посланникъ при здѣшнемъ дворѣ.

— Д. Жозе Марія Пуигъ, назначенъ Губернаторомъ Мадрита, на мѣсто Марк. Понтехосъ, который, по поданному прошенію уволенъ вовсе отъ службы.

(*изъ Франц. газ.*)

— 20 с. м. въ Аскоитіи совершенъ былъ вѣнчальный обрядъ Д. Карлоса съ Герцогинею Беира. (*О.Г.Ц.П.*)

Нидерланды.

Амстердамъ, 20-го Октября.

Транспортное судно, принадлежащее къ экспедиціи, отправленной подъ начальствомъ Ген. Верверa въ Гвинею, возвратилось сюда съ извѣстіемъ, что экспедицію сію можно уже почитать успѣшно оконченною. Многіе изъ начальниковъ бунта, а въ томъ числѣ одинъ изъ туземныхъ Королей, попались въ плѣнъ, другіе спаслись бѣгствомъ. Въ письмѣ отъ 6 Августа извѣщаютъ, что начальникъ Хантасовъ, называемый Бонзое, приговоренъ военнымъ судомъ къ смерти и разстрѣлянъ на томъ самомъ мѣстѣ, на которомъ онъ въ прошломъ году измѣннически убилъ Голландскаго чиновника, Кремера, и Поручика Маасена. Вѣрность другихъ поколѣній Негровъ, оказалась во всемъ своемъ блескѣ. Голландскія войска много пострадали отъ вліянія климата, и часть оныхъ возвратилась уже въ Яву. Новый Губернаторъ Нидерландскихъ владѣній на этомъ берегу, Подполковникъ Бошъ, былъ все время здоровъ, но Генералъ-Маіоръ Верверъ занемогъ лихорадкою 20-го Августа, сѣлъ на военный корветъ *Amphitrite* и отправился изъ Гвинеи, а 22 Августа умеръ въ дорогѣ на корветѣ.

— Въ Журналѣ *Avondbode* пишутъ изъ Лондона, что Лордъ Пальмерстонъ не могъ еще отправить Королю Вильгельму ноты составленной на Лондонскихъ совѣщаніяхъ, ибо онъ ожидалъ еще отвѣта Французскаго кабинета и ультимата условій Белгіи, на которыхъ она соглашается окончить распри свои съ Голландіею. Нота сія только-что получена и сообщена немедленно членамъ совѣщаній; но оная не соотвѣтствуетъ ожиданіямъ. Белгія, вмѣсто требуемаго ультимата условій, старается сколь можно далѣе продлить переговоры.

Гага, 20-го Октября.

Графъ Фанъ-Деръ Дуинъ де Масадемъ, возвратился изъ Штутгарда, куда онъ былъ отправленъ въ качествѣ Посланника, и привезъ радостное извѣстіе о согласіи Короля и дочери его, Принцессы Софіи, на бракосочетаніе ея съ сыномъ Принца Оранскаго. (*О.Г.Ц.П.*)

Швейцарія.

Женева, 18-го Октября.

Вмѣстѣ съ отступленіемъ Французскихъ войскъ отъ нашихъ границъ, Правительство распустило милицію, отдавъ ей благодарность за оказанныя усердіе и ревность. Земледѣльческія работы и собираніе винограда требовали ихъ присутствія дома. (*О.Г.Ц.П.*)

Греція.

Аѳины, 12-го Октября.

Король откладывалъ свою поѣздку, по причинѣ болѣзни, и выѣхалъ только 8 с. м. Е. В. будетъ

— Podług gazety *Times*, ma panować w prowincyach Wschodnio-indyjskich wielki głód. W mieście Agra, liczącém zwykle 80,000 głów, wymierało z nędzy po 10,000 ludzi w miesiącu (*G. C.*)

Hiszpania.

Madryt, 17-go Października.

Tak wielki jest tu brak pieniędzy, że fundusze lombardu nie wystarczają na potrzeby pożyczających. Zarząd tego zakładu chce zaciągnąć pożyczkę, od któréj opłacać będzie cztéry od sta procentu. Gazeta dworska umieściła obszerny rapport, zdany w tym przedmiocie przez Marg. Pontejas.

— W Madrycie takie panuje wzburzenie, że dla utrzymania porządku, Jenerał Narvaes pozostanie tu ze swojém wojskiem, wynoszącém 12,000 ludzi.

Dnia 20.

Piszą z Saragossy z dnia 26 b. m.: Jenerał van Halen, będąc przed kilku dniami w Belchite, zalecił proboszczowi i radzie miejskiej, ażeby natychmiast mu wydali pod karą śmierci ukrytego dowódzcę Karolistowskiego. Z początku wzbraniali się wypełnić ten rozkaz, widząc jednak, że Jenerał jest o wszystkiém uwiadomiony, wydali nieszczęśliwego dowódzcę, który natychmiast rozstrzelany został.

— Rząd wyznaczył komissyą z osób wszystkich stronnictw złożoną, dla obmyślenia środków oszczędności w wydatkach publicznych.

— Poseł angielski przy tutejszym dworze, Sir George Villiers, przybył tu d. 14 b. m. z Londynu.

— Don Jose Maria Puig, został mianowany naczelnikiem politycznym Madrytu, na miejsce Margr. Pontejos, który od służby na własne żądanie uwolniony został.

Z gazet francuzkich.

W dniu 20 Października, w Ascoytia, odprawił się obrzęd ślubny D. Karlosa z Xiężną Beiry. (*G.R.P.K.*)

Niderlandy.

Amsterdam, 20-go Października.

Statek parowy, należący do wyprawy, wysłanej do Gwinei, pod dowództwem Jenerała Verveer, wrócił tu z doniesieniem, że można już pomienioną wyprawę uważać za szczęśliwie ukończoną. Wielu naczelników rokoszu, a między innymi, jeden z Królów krajowych, zostali pojmani, inni zaś ratowali się ucieczką. W liście pisanym z dnia 6 Sierpnia donoszą, że naczelnik Hantasów zwany Bonzoe, skazany został wyrokiem sądu wojennego na karę śmierci i rozstrzelany na tém samém miejscu, na którém w roku zeszłym zabił zdradziecko holenderskiego urzędnika Cremer i Porucznika Maasen. Wierność innych pokoleń murzyńskich okazała się w całym blasku. Wojska holenderskie wiele ucierpiały od wpływu klimatu; jedna już część wróciła nazad do Jawy. Nowy Gubernator posiadłości niderlandzkich na tém wybrzeżu, Podpółkownik Bosch, używał dobrego zdrowia, a Jenerał - Major Verveer zachorował na febrę dnia 20 Sierpnia, wsiadł na korwetę wojenną *Amphitrite*, odpłynął z Gwinei i w drodze, dnia 22-go Sierpnia, umarł na okręcie.

— Dziennik *Avondbode* donosi, pod napisem z Londynu; Lord Palmerston nie mógł jeszcze przesłać Królowi Wilhelmowi odpowiedzi, przygotowanej przez narady londyńskie: oczekiwał bowiem odpowiedzi gabinetu francuzkiego i *ultimatum* Belgii, pod jakiemi warunkami chciałaby z Hollandyą spór ukończyć. Nota ta, właśnie teraz nadeszła, i natychmiast udzieloną została członkom narad; atoli nie odpowiedziała oczekiwaniu. Belgia, zamiast żądanego *ultimatum*, chce zwlekać jak najdłużej układy.

Haga, dnia 20 Października.

Hrabia van der Duyn de Masadem, wrócił tu z poselstwa swego do Stutgardu, oraz przywiózł radośną wiadomość, że Król Würtemberski i córka jego Xiężniczka Zofia, dali przyzwolenie na zaślubienie z synem Xięcia Oranii. (*G.R.K.P.*)

Szwaycarya.

Genewa, 18 Października.

Jak tylko wojska francuzkie odstąpiły od naszych granic, rząd nasz rozpuścił milicyą, oświadczając jej podziękowanie za okazaną gorliwość. Prace rolnicze i winobranie wymagały ich obecności w domu. (*G.R.K.P.*)

Grecya.

Ateny, 12 Października.

Król, z powodu słabości odłożył na kilka dni swoję podróż i dopiero 8 b. m. wyjechał. Zwiedzi miasta

осматривать приморскіе города и въ Мисолонги съѣдется съ Королевою. Время года неблагопріятно для дороги ибо уже пошли осенніе дожди. (*О.Г.Ц.П.*)

Италія.

Неаполь, 16-го Октября.

Въ прошедшее Воскресенье была у насъ сильная буря. Громъ ударилъ въ церковь Марія la Nuova, во время богослуженія. Пробивъ сводъ, молнія пробѣжала по стѣнѣ на большой алтарь; священникъ, благословлявшій народъ святыми дарами, упалъ отъ удара на помостъ церкви; молнія сожгла ризу, стопила и истребила совсѣмъ серебряные подсвѣчники и прошла въ землю, при самомъ алтарѣ.

— Въ Мессинѣ ощущено было 29 пр. м. сильное землетрясеніе, которое однако жъ не причинило никакого вреда. Изъ Сициліи пишутъ, что Король и Королева находятся въ вожделѣнномъ здравіи и вездѣ принимаютъ ихъ съ восторгомъ.

Анкона, 20 го Октября.

Сегодня поутру, Королева Греческая отправилась въ свое Государство на корветѣ *Амалія*. (*О.Г.Ц.П.*)

Белгія.

Брюссель, 27-го Октября.

Вчера былъ здѣсь бѣдственный случай. Пороховой заводъ между Горну и Буссу, при Монсѣ, взорвало на воздухъ.—Большая часть домовъ истреблена и болѣе 50 чел. лишились жизни или изувѣчены. Директору завода оторвало руку. Въ Монсѣ сотрясеніе было весьма сильно, но въ предмѣстьяхъ, было оно еще болѣе ощутительно. Улицы этого города были наполнены дымомъ и съ уголья пыль сыпалась на проходящихъ. Въ самое время взрыва, проѣзжалъ вблизи дилижансъ изъ Парижа и пассажиры чувствовали также сильное сотрясеніе; лошади понесли, но къ счастію не случилось никакого несчастія. (*О.Г.Ц.П.*)

Египетъ.

Александрія, 29-го Сентября.

Мегмедъ-Али отправился прямо въ Каиръ, не останавливаясь, какъ полагали, въ нѣкоторыхъ мѣстахъ нижняго Египта. Онъ уже нѣсколько дней находится въ сей столицѣ; говорятъ, что и Европейскіе Консулы туда прибудутъ, для удобнѣйшаго окончанія переговоровъ, касательно весьма важныхъ дѣлъ.

— Положеніе дѣлъ въ провинціи Гедша не измѣнилось. Египетскій военачальникъ, Ахмедъ-Паша, вступилъ въ Мекку, гдѣ будетъ зимовать, потому, что военныя дѣйствія на зиму пріостановлены. Объ экспедиціи Куршида-Паши за Эфратомъ, нѣтъ вѣрныхъ извѣстій. Говорятъ, что Ибрагимъ-Паша выступилъ въ Сану. (*О.Г.Ц.П.*)

Турція.

Константинополь, 2-го Октября.

Въ теченіи прошедшей недѣли, не произошло здѣсь никакихъ перемѣнъ, касательно политическихъ дѣлъ, и кажется, что это бездѣйствіе продолжится до того времени, пока не будетъ получено извѣстій о томъ, что сдѣлаетъ Решидъ-Паша во Франціи и въ Англіи.

— Англійскій Посланникъ, переслалъ въ Лондонъ съ нарочнымъ извѣстія, полученныя съ пароходомъ изъ Персіи.

12-го Октября.

Необыкновенная дѣятельность замѣтна здѣсь при Россійскомъ и Англійскомъ Посольствахъ, что какъ нельзя и сомнѣваться происходитъ особенно по дѣламъ касающимся Персіи.

— Дѣла въ отношеніи Египта еще неокончены; кажется, что Порта не хочетъ и слышать о мирѣ посредствомъ переговоровъ, окупленномъ съ ея стороны соглашеніями; посему представляется вопросъ, захотятъ ли Франція и Англія поддерживать Порту въ сихъ отличительныхъ съ ея стороны видахъ.

— Ежедневно почти выходятъ отсюда многочисленные отряды войска въ Азію, съ назначеніемъ, какъ слышно, въ корпусъ при Таврѣ. Съ другой стороны тѣ полки, которые нѣсколько уже лѣтъ становились обыкновенно лагеремъ въ окрестностяхъ столицы, получили приказаніе помѣщаться въ зимнихъ своихъ квартирахъ, (*Г. С.*)

nadmorskie, a w Missolunghi zjedzie się z Królową. Pora roku nie jest dogodną do odbywania podróży: bo już padają jesienne deszcze. (*G.R.K.P.*)

Włochy.

Neapol 16 Października.

Ostatniej niedzieli wielka u nas panowała burza, śród której piorun uderzył w kościół St. Marya-la-Nuova, właśnie podczas nabożeństwa. Przebiwszy sklepienie, spuścił się po murze do wielkiego ołtarza; kapłana, lud błogosławiącego hostyą, obalił, ornat spalił, srebrne lichtarze stopił i strawił; poczém wpadł w ziemię, tuż przy ołtarzu.

— W Messynie dało się uczuć 29 z. m. dosyć mocne trzęsienie ziemi, ale szczęściem żadnej nie zrządziło szkody.

— Donoszą z Sycylii, że Król i Królowa są w dobrém zdrowiu i wszędzie są z zapałem przyjmowani.

Ankona, 20-go Października.

Dzisia przed południem odpłynęła Królowa Grecka do państw swoich na korwecie *Amalia*. (*G.R.K.P*)

Belgia.

Bruxella, 27 Października.

Wczora wydarzył się nader smutny wypadek. Fabryka prochu, znajdująca się między Hornu i Boussu, tuż przy Mons, wyleciała na powietrze. Większa część domów została zniszczona, a przeszło 50 osób, albo życie postradało, albo ciężkie odniosło rany. Dyrektor zakładu ma urwaną rękę. Wstrząśnienie w Mons było nader wielkie, atoli mocniej dało się uczuć na przedmieściach. Ulice wtém mieście napełnione były dymem; pył z węgli obsypał przechodzących. W chwili wybuchu przejeżdżał na bliskości dyliżans z Paryża i także doznał silnego wstrząśnienia; konie się rozbiegły, szczęściem jednak żaden nie zdarzył się przypadek. (*G.R.K.P.*)

Egipt.

Alexandrya, 29 Września.

Mehmed-Ali pojechał prosto do Kairu, nie zatrzymując się, jak rozumiano, w niektórych miejscach niższego Egiptu. Od kilku dni już bawi w tej stolicy; słychać nawet, że konsulowie europejscy mają się tam udać, dla łatwiejszego ukończenia układów w przedmiotach wielkiej wagi.

— Stan prowincyi Hedża w niczém się nie zmienił. Achmed-Basza, dowódzca wojska egipskiego, wszedł do Mekki, gdzie zimę przepędzi, bo w tej porze roku kroki wojenne będą zawieszone. O wyprawie za Eufrat Kurszyda Baszy nic pewnego wiedzieć nie można, atoli, Ibrahim-Basza ma się udać do Sany. (*G.R.K.P.*)

Turcya.

Stambuł, 2-go Października.

W ciągu zeszłego tygodnia nic ważnego nie zaszło w polityce tutejszej; zdaje się, że to tak długo trwać będzie, pokąd nie nadejdzie wiadomość o tém, co w Anglii i Francyi zrobił Reszyd Basza.

— Poseł angielski wysłał natychmiast przez gońca do Londynu, przywiezione wiadomości z Persyi, na statku parowym.

Dnia 12-go.

Niepospolita czynność daje się tu postrzegać u poselstwa Rossyjskiego i Angielskiego, co, jak wątpić niemożna, pochodzi szczególniej w przedmiocie okoliczności dotyczących Persyi.

— Interesa względem Egiptu, nie są jeszcze załatwione; zdaje się, że Porta nie chce, ani słyszeć o pojednaniu przez układy, z jej strony przyzwoleniami okupioném; zachodzi więc pytanie: czy Anglia i Francya zechcą wspierać Portę w tych odosobnionych z jej strony widokach.

— Prawie codziennie idą ztąd dosyć liczne oddziały wojska do Azyi, z przeznaczeniem, jak słychać, do korpusu pod Taurus. Z drugiej strony, te półki, które od lat kilku miały zwyczaj przez czas pięknej pory roku obozować w okolicach stolicy, dostały rozkaz umieścić się na swych zimowych leżach. (*G.C.*)

ВИЛЬНА. Типог. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Ноября 4 д. 1838 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Боровскій.*